

РЕШЕНИЕ

№ 1229

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9867** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно –
процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от П. Т. Б. от [населено място], срещу
Решение по нахд № 4408 / 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия,
112-ти състав, с което е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 129756 /
19.11.2009г., издадено от началник на АНД при отдел „Пътна полиция” на СДВР.

В касационната жалба се излагат доводи за наличие на касационно основание по чл.
348, ал. 1, т. 1 от НПК – неправилно приложение на закона.

Ответникът по касационната жалба -СДВР, не е представляван по делото и не е
изразено становище по основателността на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Димитров дава
заключение за неоснователност на касационната жалба, а решението като правилно
и законосъобразно – да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла
на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

В НП и АУАН изрично е посочено, че административно-наказателната отговорност на касатора е ангажирана за извършено на 22.10.2009г. нарушение на чл. 150А, ал.1 ЗДвП, като управлява лек автомобил без да притежава съответното свидетелство за управление на МПС, отнето по реда на чл. 171, т.1 от ЗДвП, като впоследствие заповедта за отнемането е била отменена.

К. състав на АССГ намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но тъй като преди заседанието на касационната инстанция е изтекла абсолютната погасителна давност за наказателно преследване, като краен резултат НП следва да бъде отменено, а административно-наказателното производство - прекратено.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрично норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, съгласно който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години в случаите, извън хипотезата по т. 1, 2, 3 и 4 на същия текст. Текстът на чл. 81, ал. 2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал.3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двугодишния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Следователно, срокът на така определената в субсидиарно приложимия процесуален закон давност (приложимата към извършването на нарушението редакция преди изм. с ДВ бр. 26 /2010г. на НК) е три години.

Предвид датата на извършване на административното нарушение, посочена в НП – 22.10.2009 г., срокът на абсолютната погасителна давност за преследването му е изтекъл на 22.10.2012 г., поради което са налице основанията за погасяване на административно наказателната отговорност на лицето.

Поради изложеното касационният съд следва да постанови отмяна на решението на СРС и да отмени НП, като следва да постанови и прекратяване на административно-наказателното производство, поради зачитане последиците на изтекла абсолютна погасителна давност по отношение на санкционираното нарушение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 2 от АПК, Административен съд София – град, Четвърти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение по НАХД № 4408/2012 г. по описа на СРС, НК, 112-ти състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 129756 / 19.11.2009г., издадено от началник на АНД при отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, р и

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.